

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leyggardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyrri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Abyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyritakstjóri:
Krisjan Dahl
Bláðólk:
Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagný Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressen 1981

Politikkur og kristindómur

Í PÁSKABODSKAPI sínum heitti pávin á allar heimsins tjóðir og fólk um at binda frið og at leggja vápnini. Hann visti á, at tað í dag framvegis eru nógvar mill. fólk, sum verða pínd, kúgað og myrd.

PÁVIN visti somuleiðis á, at kríggj millum lond og fólk framhaldandi er ein vanlagna fyrri allan okkara heim. Hann helt fyrri, at vápnadubbingin eigur at halda uppat og kom hann eisini við eini áheitan til undgömin, nú 1985 av ST er sett til at vera altjóða undgömsár. Pávin heitti á tey ungu um at stríðast fyrri friði og samarbeiði millum øll menniskju.

TAÐ er at frøðast um, at kirkjunnar hægstu tænarar á henda hátt tala at tí óráttvís og tí kríggsseritisskapi, sum fer fram kring allan heimin í dag, og at hetta verður serstakliga undirstríkað undir slíkum hátíðarlutum sum á páskum, jólum ol.

SPURNINGURIN er so, um kirkjunnar tænarar — lágr sum høgir — í nóg stóran mun gera vart við hetta stóra óráttvís, sum ræður og tað hópiseysa í tí at kríggjast og at dubba!

ER tað t.d. nóg mikið at slíkt kemur fram veinans á páskum og jólum! Sjálvandi verður tað eisini nevnt og viðgjørt aðrar av ársins døgum. Men spurningurin er, um kirkjan í dag í nóg stóran mun roynir at appellera til okkara politikarar og ráðandi myndugleikar um at steðga og forða kríggi og óráttvís!

Í FLEIRI londum kring heimin er tað verðið meira og meira vanligt, at kirkjunnar talsmenn tala at kríggi og óráttvís. Dæmi um hetta eru Látinamerika, Suðurafrika og Póland — fyrri bert at nevna nøkur. Har hava høgir umboðsmenn fyrri kirkjunni tikið tað avgerð at tala at óráttvísinum sum ræður í egnum landi.

ONKUR kanska heldur, at hetta er at blanda kirkjuna og politik saman. Onkur annar heldur tvørturímóti, at við at tala at, so vísir kirkjan í verki, hvat hon veruliga stendur inni fyrri, nevniliga hetta: at øll menniskju hava eins góðan rætt til mat, klæði, undirvísing, arbeiði osfr. — uttan mun til trúgv, húðarlit ella politiska áskoðan.

jamú

oddagrein

HERFYRI var eitt skeið hildið á Føroya Háskúla, har evnið var »Kristindómur og politikkur«. Átlanin er, at Sosialurin skal taka hetta evnið til viðgerðar einaferð í hesum árinum, m.a. við tí skeiðinum sum stóði. Á hesum skeiðinum mettu summi, at kirkjan als ikki eigur at blanda seg upp í politisk viðurskipti, meðan onnur hildu, at tað ber ikki til at skilja kirkju og politik, t.v.s. skipan og menning av samfelagnum, at. Hesi bæði eru partar av einum og sama máli.

TAÐ er altíð vandamikið at tosa um politik og kristindóm vísir tað seg, tí so mong av okkum vilja ikki umrøða hetta evnið uttan at blanda egnar persónligar kenslur uppi og lata tær vera einaræði. Sjálvandi skulu persónligar kenslur eisini vera við í einum orðaskifti, men tær mugu ikki forða einum sakligum orðaskifti, sum í sær sjálvum ikki nýtist at nerva nakran ella nakað.

KEMUR eitt orðaskifti í lag, sum vit meta vera gott og neyðugt, so slepst illa undan at seta spurningin: er kirkjan í vesturheiminum alt ov passiv, tá tað snýr seg um at tala at óráttvís aðrastaðni og eisini heima hjá sær sjálvum? Kanska eitt orðaskifti um henda og aðrar spurningar fer at geva okkum um ikki eitt so nøkur svar.

HVAT siga t.d. okkara prestar og talavarar í teimum ymsu samkomunum um leiklutin hjá kirkjunni í londum, har so stórt óráttvís ræður, at kirkjan hevur broytt gamlan sið og er farin nærur í herna ímóti óráttvísinum!

UTTAN iva eru nógvar meiningar um hetta viðbrekna mál, og um so er, so halda vit, at tær allar eiga at tola dagsins ljós.

PÁVIN kom við síni páskaáheitan. Hver veit um ikki innihaldið í hesi eini páskaáheitan ein dag í framtíðini fer at vera kjarnan í teimum tálum og prædikkum, sum fara at verða fluttar innan kirkju- og samkomugátt! Fer hetta at gagna friðinum og rættvísinum, tá verður kanska nóg vunníð. Og tá fara kanska mong av teimum, sum í dag siga kirkjuna vera ov passiva og gera ov lítið til tess at vísa á óráttvís, at vísa kirkjunni størri ans.

Ferðamannavinna og løgmaður

Tað hevur júst verið ein stór ferðamanna-framsýning í Bella Centrinum í Keypmannahavn undir heitinum REJS 85.

Høvuðsrøðan við setanina varð hildin av grønlandska landsstýrisformanninum Jonathan Motzfeldt.

Grønendingar høvdu triggjar básr, føroyingar høvdu ongan!!!

Tað er onkið betri tað at knýta samband við áhugað fólk enn á slíkum framsýningum. Tí er tað torført at skilja, at føroyingar vilja tvífalda ferðamannaintøkurnar og so ikki verða við, har nakað hendir á hesum øki.

Ein kann eisini spyrja seg sjálvan, hvi var tað ikki okkara lögmaður, ið helt høvuðsrøðuna við hesa stevnu? Jú, vit vita sum er, hann hevur úr at gera við at fortelja útlendingum, hvussu illa til stendur í Føroyum, so her mugu tit ikki koma.

Tað eru tvær stórar sermessur innan fyrri europeisku ferðamannavinnuna

ITB í Berlin og World Travel Market í London. Tann tíðin er farin har norðureuropar bert ynskta at liggja og steikjast við Miðjarðarhavið. Nóg vilja hava meiri burtur úr feríuni — og serliga her hevur Føroyar sín møguleika at selja tey virði, sum land okkara hevur, eyðkend náttúr og mentan. Samstundis skulu vit skapa nýggjan tørv.

Vit selja longu meginpartin av útlutningi okkara, við at »reklamera« við, at vit hava heimsins reinasta sjógv, luft o.s.fr. Ein kundi myndað sær Føroyar sum eitt fyrsta floks »heilsu land«. Fólk bliva meir og meir vitbundin um kropp og heilsu. Tað eru heilt givið stórir møguleikar í hesum.

Ein kundi eisini myndað sær eitt Føroyar sum eitt land fyrri tey, ið høvdu stóran áhuga fyrri gamlari mentan.

Eisini kundi ein fylgt mótanum og bygt og/ella umvælt gomul hús og sið-

ani selt sum time-sharing, t.v.s. selt brúksrættin til ferðandi í eina ella tvær vikur um árið, alt árið runt, annað hvørt til føroyingar ella útlendingar.

Hevði tað eydnast at flyta 10% av tí upphædd føroyingar brúka uttanlanda høvdu vit spart fleiri milljónir í valuta.

Nóg lond brúka í hesum árum, nú samfelagsmyndrið gongur ímóti, at vit fáa meiri fritíð (longri feriu, styttri arbeiðsviku, styttri arbeiðsdag o.s.fr.) stórar ressourcir uppá at marknaðarføra seg sjálvi, sum tað »ideella« fritíðar paradisi.

Vit mega ikki stilla okkum aftast í hesum raði, men stremba ímóti at bliva eitt fyrsta flokks land fyrri ferðafólkið.

Til síðst ein ótøk til lögmann. Tað er altíð hugstoytt at hoyra føroyingar spilla land sitt út — friútlendingum.

R. H.

»Grønt ljós« til SEV

Ikki eiti á sigur, teir vunnu nú, teir keldu kynikararnir — teknokratarnir. Eftir bit og slit og tógvið stríð, eydnaðist teimum umsiðir at sleppa at leggja hond á Eiðisvatn og umhvørvið har um leiðir.

Borgarliga pressan hevur eisini verið á tremur av lovorðum til hesar sínar merkismenn, ið ikki viku fyrri tí reyða og grøna áganginum, men striddust til seinasta blóðsdropa — ella fyrri tann skuld, vatnsdropa. So er bert at vóna, at teir njóta sigursrúsin sum best meðan hann er sötur, tí hann kundi sum frá leið gjørst nakað vatndeyvur.

Fyrri okkum onnur, ið siggja vansarnar og missin, føroysku náttúrini hevur verið fyrri, er hesin sigurin hjá SEV ikki heilt so sötur. Ásannandi, at Føroyar eru lítið land við avmarkaðum viddum, dripa við høvur og skammast yvir, hvørji virði hesir menn ætla at bjóða komandi ættarliðum.

Tað sær út til, at vit í hesum landi hava vanliga høgri vikiskýldu. T.v.s., at vit skula halda av fyrri øllum, ið kemur frá høgri. Ikki tí, nóg gott kemur eisini frá høgri. Men tað tykist bara, at tað eru tær somu kreftirnar, ið skula

avgerð hvat, ið er gott fyrri føroyingar. Teknokratarnir, religiøsir fanatikarar, stemmufiskarar og sovornir, ið vit ikki hava loyvi at nevna; tað eru teir, ið stinga út í kortið og seta kósina fyrri okkum. Sum oftast við Guði sum skálkaskjoli.

Onkur spyr, hvat hetta hevur við SEV at gera. Jú, tað visir seg, at hesir nevndu siggja reytt tá teir hoyra um grønt. Grønt er reytt, at teir uppfatan. Og reytt, tað er soverðið sum sosialisma og kommunisma, sum teir siga er ateisma. Tí halda teir tað vera rættast ikki at vera grønur, ikki at verja um náttúruna. Men tá tað snýr seg um at kráma sær nakrar atkvøður, er tað eingin synd at fara illa við Guðs skaparverki til frama fyrri Mammon. Bara tað kemur kapitalinum til góðar, eru teir fúsir at fara til heimsins enda. Hesi somu, sum avgera, hvat føroyingar skula lesa ella siggja í sjónvarpinum.

Gev fananum litla finger... Nú hava teir so fingið Eiðisvatn, men rokna ikki við, at hetta verður tað seinasta. Fjallavatn verður helst tað næsta, og teir royna eisini at forða fyrri, at eitt 35 km² stórt øki í Norð-

streymoy verður friðað — tað skula teir eisini hava.

Tað er sanniliga uppá tíðina, at náttúruvinnir fara at gera álvarsliga vart við seg, tí annars verður skjótt eingin blettur eftir, ið ikki er meidslaður av mannaahond. Og vit vita, at har, ið mannaahond hevur sett síni grímu spor, er eingin friðsæla og hvíld eftir. Føroyingar hava rætt til at knóta fríloturnar í síni egnu náttúru. Tí tað eru verri enn so øll, ið hava ráð til at sola sær á Mallorcu á hvørjum sumri.

Ein ljósagrenur

FERÐSLUTRYGD

er at hava eyguni
eftir børnunum

ff